sft: Informasjon

TA-2225/2007

Krav til avfallsprodusentens testing

Jamfør avfallsforskriften kapittel 9, vedlegg II

Avfallsprodusenten skal sørge for basiskarakterisering av avfall før deponering. Avfallets sammensetning og utlekkingsegenskaper som fastsettes ved basiskarakterisering skal normalt underbygges ved testing.

Hva er testing?
Ved standardisert testing undersøkes prøver av avfallet i laboratorium for å bestemme innholdet av og utlekkingspotensial for utvalgte stoffer.

Når skal det testes?
Kravet om testing gjelder avfall som deponeres i deponi for inert og farlig avfall, samt for ikke-reaktivt farlig avfall som deponeres i egne celler eller sammen med ordinært avfall på deponi for ordinært avfall. Det kreves både kolonnetest og ristetest. Det er ikke påkrevd med laboratorietesting for ordinært avfall som skal til deponi for ordinært avfall under forutsetning av at det ikke er mistanke om at det ordinære avfallet inneholder farlig avfall. Dette er avfallsprodusentens ansvar.

Det kan også være påkrevet med laboratorietesting for å klassifisere avfallet og dermed bestemme om det er inert, ordinært eller farlig avfall. Dette kan være første steg for å finne fram til om avfallet kan deponeres på et bestemt deponi. Testing etter vedlegg II vil utgjøre neste trinn og dokumentere basiskarakteriseringen slik at avfallets miljøkvalitet kan sammenlignes med vedleggets mottakskriterier for ulike deponialternativer.

For avfall som oppstår jevnlig og stammer fra like prosesser skal basiskarakteriseringens fortsatte gyldighet dokumenteres ved regelmessig verifikasjon. De testmetodene som brukes til verifisering skal være de samme som ble brukt til basiskarakteriseringen.

Testmetodene for verifikasjonstesting kan være både kolonnetest og ristetest der det anses nødvendig (for eksempel der testene gir vesentlig ulikt resultat). Ved samsvar mellom disse, kan en test velges.

Hvordan skal prøvetaking og testing gjennomføres?
For prøvetaking av avfallet skal det utarbeides en prøvetakingsstrategi i samsvar med del 1 i CENs standard for prøvetaking av avfall (prEN 14899). Prøvetakingen skal ta hensyn til avfallets sammensetning og egenskaper.

Prøvetakingsstrategien skal sikre at det tas representative prøver.

Testingen av avfallet skal gjennomføres etter kjente CEN-standarder. Der det ikke finnes en CEN standard kan man bruke en norsk standard eller et utkast til CEN-standard (prEN).

Det er opp til laboratoriene å tilpasse testmetodene til avfallet, dersom det ikke er mulig å teste i henhold til standard metode.

Krav til prøvetaker og laboratorium
Avfallsprodusent så vel som et uavhengig laboratorium kan foreta testingen. Prøvetaking og testing av avfallet skal utføres av uavhengige og kvalifiserte personer. Dersom prøvetakingsrutinene kvalitetssikres av en uavhengig og kompetent institusjon kan prøvetakingen utføres av avfallsprodusenten eller driftsansvarlige ved deponiene.

Laboratoriene som benyttes skal ha dokumentert et effektivt kvalitetssikringssystem gjennom en akkreditering (NS-EN ISO/IEC 17025) eller liknende.

Tidsfrister
Forskriftsendringene trer i kraft 01.01.2007. Fra 01.07.2007 gjelder deponiansvarliges plikter, slik at fra denne dato må deponiene ha fått på plass et system for å kontrollere at mottakskriteriene overholdes ved mottak av avfall. Innen 01.07.2007 forventer vi derfor at avfallsprodusentene har gjennomført nødvendige basiskarakteriseringer.

Hvor finner du mer informasjon?
Nærmere opplysninger om prøvetaking og testing av avfall finner du i pkt 3 i vedlegg II til avfallsforskriftens kapittel 9 samt tillegg til punkt 3 i vedlegg II: Liste over standarder for prøvetakings- og analysemetoder.